

అదేపు లక్ష్మీపతి

అబ్బ ఏమెండ... ఏం తాపం శెట్టు కొమ్మ కాదు గద శిగురాకు సుత ఊగుతలేదు.

యేగిలి వారంగనే లేశి- పాశి పన్ను శేసుకుని- ముసి ముసి శీకట్లనే బండి గట్టి - తోటకాడికి బోయ్యి- పండ్లు బోసుకుని ఈడి కచ్చేటాల్లకు గింత పొద్దెక్కిపాయె, గుండారం వాగివతల పోలీసోళ్లు బండి కడ్డం తిరిగిరి... గీ కాలనీ గేటుకాడి సాకిదార్లు గేటు తాలం తియ్యకపోయిరి... బలె సతాయించించు పో.

వారీ కొమ్మిరిగా, ఏమో అనుకున్నవ్ గని నాలుగ్గంపల పండ్లు- గా గేటుకాణ్ణుంచీడికి- నాలుగుసార్లు మోసుకచ్చేటాల్లకు పానమంత నెరివడ్డట్టాయెనేమ్రా. దూప కమ్మరి కొలిమి కాడ కూకున్నట్టు తుక్కు తుక్కుడకబట్టి. బుక్కెడన్ని నీళ్లు దాగత్రె మంచిగుండు ఏణ్ణున్న. ఈ పిలగాడింక రాకపాయె. సైసు... గిరాకత్తంది.

“మామిడి పండ్లు ఎలా ఇస్తున్నావయ్యా?”
లోకమంత గదే రేచాయె. అగ్ గా ఆటో రిచ్చ బండ్ల గిన మార్కెట్లగా గడ్డం తుక్కాయన బరాబరే దరకమ్మనే బట్టే- జనం సంచులకొద్ది కొననేబట్టే. గీ కళ్లద్దాల సార్ మళ్ల కొత్తగ దరడ్లుతాండు! - ‘పది రూపాలక్కిల’.

“మంచి బంగినపల్లి మామిడి పండ్లు తొమ్మిది రూపాయలక్కిలో చొప్పున ఇస్తున్నారు మార్కెట్లో. ఇవీ అదే ధరా?”

ఇచ్చంత్రంగున్నది. గవ్వే పండ్లు గని గిప్పి కాదా?

అయ్యి గోదారికని వోలేసేల్ గోదాములల్ల పజిక పాడి జల్లి జల్లి జల్లిన ముక్కబెట్టిన పండ్లు- కాదు కాయలు, ఆటి రుశితెల్లడా, సప్పుగుంటయ్. జనం ఆటి రంగు జూసి బమిసిపోతున్నరు. “సారూ! ఇచ్చేంబోయనుకున్నరు? రానాపురం దర్గా తోట కాయలు- శెట్టుమీది పండ్లు. రసాలు, చెర్కురసాలు, నల్ల రసాలు. మన్ను తియ్యగుంటయ్. ఇగో చెయ్యి జాపు- రసం పిండి జూపిస్త. జరంత నాకు.”

ఇట్లెత్తంగనే బుసబుసమని రసం పొంగుతంది. కమ్మగ... తియ్యగ... నోట్ల సీళ్ళూర్తనయ్. ఇచా దూప. తలాపున్నె సుయ్యి బెట్టుకుని దూప దూప నొర్రెండ బెనుక బెప్పడో నీ ఆసాంబోడు. రెండు పండ్లు బెప్ప బెప్ప శీకి మూత్తుడుసుకుంటి అయిపాయె. పొద్దుట్టుంచి అంబల్లెదు. గంజ బువ్వ లేదు. కొపెడు చాయ్ నీళ్ళన్నా కడుపులో బోయ్యలే. రెండ్లు పండ్లు. ఉహూ... ఒక్క పండు... ఒక్కటి పండు.. ఛట్, మండుపలో కూకున్న గొండ్లడు కల్దాగుతడా ఏణ్ణున్న? తెల్లటి కల్లు... తెల్లగల్లు... సల్లటి ఈదుళ్లు... రానాపురం కొబ్బరి చెరువు. సల్లటి తియ్యటి కల్లు మాపటికెట్లయితది... ఉడికి ఉడికి సిందివడి వోటల్లో పొయ్యిమీది గరం గరం చాయ్. ఇంది సిన్యా. నాగార్జున పాట. లంబాడి గజ్జెల సప్పుడు. గుప్పున ఇప్పు పువ్వు సారా. ఎండిన పెండ. గోడక్కొట్టిన పిడుకకున్నె. డబల్ రొట్టె. ఎండిన జొన్న రొట్టె ఎండుకారం రాత్రికి కలాన్, సింగల్ రొట్టె డబల్ చాయ్, రొట్టె చాయ్.. చాయ్, రొట్టె. పేగుల పెనమ్మీద సుయ్యిమంటున్న రొట్టె... ఆడి దాంక శెయ్యండుతే మంచిగుండు! ఆగ్గో పిస్సోడా సోయి చెమ్మకో...శెయ్యరి ఆడుగంటుతంది. నీళ్లకీసా ముచ్చట

పిల్లగాడు మర్చిపోయిందా? బూజాలో నీళ్ళు. కీసల శిల్లర... మూడ్రూపాయల శిల్లర. ఏణ్ణో శిల్లివడ్డది.. ఏడ? ఆ యాదికచ్చె - గుడ్డెలు గులపల్లి శివార్ల పాన్ టేలా దగ్గర... ఓ కూజా బీడి కట్ట, ఓ అగ్గిపెట్టి. కడుపుల సుర సుర కాలిన్న బీడి. బీడి మీద బీడి. ఒకటి, రెండు, మూడు... మూడు కింటాల్ల పండ్లు. ఆరు నూర్లు కరారుగ మిగుల్తయన్నడు పీర్ మహమ్మదన్న. పొద్దటిపూట ఈతకల్లసోంటి సల్లటి, తియ్యటి మాట. నిజంగ మిగుల్తయా? సూడాలవే. ఇప్పుడతేకడుపుకాలీ కమీజు కీసా కాలీ, నీళ్ళ కీ సాన్నా...? పిల్లగాడటపోయె. భద్రం కొడుకో కొడుకో కొమురన్న... ఈ మనిశి ఎండకోర్వది... యాప శెట్టు నీడ చ్చిందో లేదో. అద్దరే... ఏ దరకమ్మతంది? తొమ్మిది. ఆకర్కి ఎనిమిది. అంతకంటే తక్కువ లేదు. నాలుగు నూర్లన్నా కీసల నిండద్దా. రాదా రాదా బాయికాడి రాదా బాజలోనీ వలలో నువు పడకే రాదా...

“రసాలే. రాలీ సీట్. నోడాట్...” పోకరంగు గళ్ల లంగి మీది తలకాయ ఏతం బొక్కెన తీర్గ నిలువుగ ఉయ్యాల జంపాల...

“నో. సెసాల్లి ఏమున్నది? రేటు ఎక్కువే. సిప్స్ రుపీన్ కరెంట్...” శిల్లులాల్లి మీది బట్ట గుండు మగ్గమ్మిది కంబె తీర్గ ఆబూ ఇబూ...

ఛట్... కక్కర దిని శేదున్నదనే టోల్లు లోకమ్మీను న్నరు. ఈ చొక్కానమ్మ ఏమంటదో. రంగు రంగుల చత్రి కింది నీతమ్మ సీర సోంటి పంతులమ్మ పండ్లను అసన్నా త్తంది, కొచ్చెర్లు కట్ట కాల్యల రయ్యి రయ్యిన దిరిగే సందమామ కోడిపెల సోంటి కండ్లను శిత్రంగ తిప్పుకుంటు... “తొమ్మిది రూపాలకు తక్కువ పడద్దదరా..”

సూపులు అటొక్కపారి, ఇటొక్కపారి. నిన్ను, పండ్లను. పండ్లను, నిన్ను, దొర్నానమ్మో, నీ పెయి మీది సెంటాసనంతా మామిడి పండ్లకడ్డుకపోతంది. గా అమ్మ మన్నుకు ఏమనిపిస్తాందో- అణ్ణే పగ్గం పెట్టు దూరంలో సడుగు మీన్నే నిల్పుని సూత్తంది. ఓ శేత కాయుగూరల సంచి, మరో శేత పైసల సంచి. పాపం ఎండకు కలిగి పోతా దేమో. దగ్గరికన్నుత్తలేదు. ఓ తాప పండ్లు, మళ్ళో తాప గడి యారం... ఇప్పుడు టయమెంతాయితందో? పదా, పద కొకండా? దూప. నోరెండ్లుపోబట్టే.

“రేటు తగ్గించవా?”
“చెప్పిన గదమ్మ. తొమ్మిది రూపలక్కిల”

శెట్టు కొమ్మన్నూగుతలేదు. ఎండతడయితే కొక్కాసు తీర్గ కాల్యక తింటూంది. బుయ్యిమంటూ ఓ కారచ్చి ఆగింది. గుర్రు గుర్రుమనుకుంట రెండు ఇస్కూటర్లు.. ఉడక తడ మళ్ళోసారి ఉరికచ్చె. మోటార్ల మీదచ్చిన సార్ల సూపులు సుట్టా దిరిగే- ఆచ్చర్యంగ, అనుమానంగ, నిమ్మలంగ-

“మామిడిపండ్లు... తోటకాయల్లా ఉన్నయ్. కాని మిచ్చేడ్ వారంటి... కిలోకు ఏడ్రూపాయలు పెట్టొచ్చు.”

దురిసిన శెట్టు శిక్కని నీడ కింద ఇస్కూటర్ మెత్తటి నీటు మీన్నే కూకుండి శిగిలేటు దాగ్గుంట కడుపుల సల్ల కదులకుండ- సారూ, నీ కడుపు సల్లగుండ- ఏం తిర్ మానం జేత్తివి మా రాజా. సూటు- బూటు- సీటు - జూసు- కాసు- ఇంగిరీసు లొట్ట పీసు మక్కజొన్న పీసు... మడతల్ నల్లని పాలిటర్ అంగడో, కాలు కింద పెట్టనోడు, శెమటంటేందో ఎర్కలేనోడు రైతు కట్టానికి కరీదు కట్టనట్టి! దుక్కి దున్ని- ఇత్తనాలు జల్లి- ఏతం పట్టి- నారు పోసి- నీరు బెట్టి- మట్టి బుక్కి- పంట కోసి,

కట్టి, మోసి, నూర్చి... ఎండకెకండి, వానకు తడిసి, సలికి వనికి ఈళ్లకన్నం బెట్టి జాలి నీది. తమకు బువ్వందించే దుకు గిట్లరైతు ఎంతో నెత్తురు కాలుస్తడన్న సంగతి ఈ బెజ మాన్ గాళ్ళకేమన్నా సోయున్నదా? దర్గా తోటకాడ పండ్లు నింపుకుని బండి మళ్ళిస్తాంటి అడ్డదార్ పీర్ మహమ్మద్ కేకేసి పిల్చిండు, ఎటుబోతున్నవని అడిగిండు. పెద్దపల్లి అంగడికి బోతున్నవని నువు జెప్పంగనే కైక్కుమన్నడు. 'పెద్ద పల్లంటి పల్లెటూరి లెక్కేనాయె- టోనుకుబో- ఆడ కార్కానలు న్నయే- సర్కారు ఉజ్జేగస్తులుంటరు- పండ్లకు మంచి దరో ప్రదీ' అనన్నడు. కనీ-? సూడసక్కన్ను సడుగులు, పెద్ద పెద్ద కోటర్లులు, సిన్యా యాట్లర్ల తీర్గ ప్యాంట్లు- బుస్కోట్లు తోడుక్కున్న సార్లు, సిల్లు సీరల- నైలాన్ రైకల దొర్నాన్లు, బుట్టబొమ్మల సోంటి ఆడి పోరగండ్లు, బుయ్యి బుయ్యిన దిరిగి ఇస్కూటర్లు, ఫుట్ ఫుట్ మోటర్లు, కార్లు, గవేందో నీలం రంగు రేకుల కింద రంగు సోడాలమ్మో వోటల్లు.. గింత లాయి రున్న టొన్ల గిన్న సోకుల్లోటి తిరిగే జనం నీ నోట్ల మన్ను జల్లె టట్టున్నరో కొడుకో కొమురన్న... జర పైలం కొకుడో-

"అంతా మిచ్చి, మాల్గోబా, రసాలు... మాగిన కలమా మిడి పండ్లు ఉన్నయే. ఏడ్రూపాయలకెక్కువ బెట్టుడు వేట్టు."

అది నాలుకా తా మట్టా? వారీ కొమురా, ఎంత బేకార్ బతుకాయెపాయెరా నీది! పొద్దు పొద్దున్నే అట్ట దరిద్రపు బేరాలు. కాయుగురలు, పండ్లుపలాలు పండిచ్చుడంటే ఈల్లెమనుకుంటున్నారు? పసపిల్లలను సాదినట్టు శెట్లను పెంచాలె- పురుగు మందు జల్లాలె- గుగడ్లను పొదిగించి నట్టు కాయలు మక్కబెట్టాలె- గాజు సామాన్లు మోసినట్టు బండ్లకెత్తాలె.. బుట్ట మొగ్గ కాణ్ణుంచి మార్కెటు దాకా మనిషి, మనసూ తోట దగ్గరనే ఉండాలె. ఆపీసులల్ల పంకల కింద సల్లగకూకుని ఏందో లెక్కలు- దొగ లెక్కలె ఐ ఉంటాయి- రాసి పారేసి సర్కారు సొమ్మును అందినకాడికి బుక్కోల్లకు నీ కట్టమెట్ల తెలుస్తది? - "అయ్యా! గా దరకు పడయి. మా కట్టానికేమీ మిగులదీ..."

"కష్టానికేమి గాని- అందరిదీ కష్టమే. మేము బరాబర్ రేటు కడుగుతున్నాం. నువ్వేమో కొండమీద కూచున్నవ్. రసాలో, గిసాలో... రాలిన కాయల్లా ఉన్నాయ్. ఏడ్రూపాల చొప్పున పడేసి జల్లిన గంపలు కాళీ చేసుకో. ఎండలో నిల్చుండి మాకే యాష్టకోస్తున్నది."

ధూ. గా గడ్డపోడు కండ్లల్ల నిప్పులు బోసుకుంటు ఏమో బ్రుతున్నాడు.. వాడే ఊదీండు- రాలిన కాయలని. వాణ్ణోట్లె... కొమురా సైను. ముందుగ నీ నీరు సంగతి జూడు. పురాగా ఎండుకపోయింది. బుక్కెడన్ని నీళ్లు.. పిల్ల గాడేడి? వానికేం గాలేదు కద... ఈ ఆడ మనిషి యాట్ల కోర్పుకోడు. కింటాలు పండ్లు. గేటవుతల యాపెట్టు కింద బండడిశినవ్. నువ్వు ఈడ. ఆమె ఆడ. ఎంత జేసే అమ్ముతు న్నదో? పిల్లగాండ్లకేమన్నా వినిపిచ్చిందో లేదో... ఎడ్లకు సొప్ప, నీళ్లు...? నీళ్ళు, నీళ్ళు. మంట, మంట. ఎద్దు ముడ్డికి పుండు. జోరీగలు, కాకులు ముసురున్నయేమో... మీ గోస ఈ బస్తోలకు నొప్పా? ధూధ్. - "సారూ! నన్ను ముంచకండి. ఇగో, ఆకరికి ఎనిమిది రూపాల సొప్పునేస్తా."

"అర్రే... మళ్ళోపాట పాడుతవ్. ఏడ్రూపాలే. పైసా ఎక్కువ లేదు. జల్లిన జోకు."

పిల్లగాడు...? ఆడ దూరమున్నట్టు గింత సేపా... ఎండ తడలల్ల దగదగ మెరుసుకుంటు సక్కటి డాంబర్ రోడ్డు. దగదగమంట... ఎర్రెరని మంట... ఎర్రటి కమ్మరి కొలిమి. కొట్టపా తిత్తిగొట్టు. ఎత్తరా పోడా సుత్తెత్తు. పది శేర్ల సుత్తెత్తి ధన్ దన్ ధనా ధన్.. ఎర్రటి నాగలి కర్రు ఇసుప దిమ్మె

మీద మైనం తీర్గసాగి సాగి... సర్కూ సర్కూ సర్కూ మీద సర్కూ. ఆగు, ఇగాగూ... దింపూ... గట్లనే... బూదేవర గుండెల్లో జానెడు లోతున కసక్కు. కమ్ముకాలిందా, లేపు. బండిగీడె కింద పండబెట్టు. గట్టిగ పట్టుకో పట్కారందుకో. ఆగో పైలం ఇక ఇటు దిప్ప గీరె అందుమీద కమ్ము ఎక్కింది గద ఇక సుట్ట దిరుగుంట మెల్ల దిగొట్టు అద్దడి గట్ల ఎర్రగా కాలిన గుండ్రని కమ్ము ఎర్రటి గుండం రామగుండం.. పిల్ల గాణ్ణి దీసుకుని మండలాపీసుకు బోవాలె. ముందుగ పోటున దిగిపియ్యాలె. పోటువయి అలికిచ్చిండలాపీసరుకు దర్కాస్తు పెట్టియ్యాలె.. నవీటికెట్టు దెచ్చుకుంటి పిలగాని

"ఓ సదువుకున్న సార్లు! మీరు తాగే గా రంగు సోడా- సూడ సక్కటి సల్లటి కీసా- కరీదెంత? పది రూపాలు! ఇవ్వి ఏంటియో ఎరికేనా.... శెట్టుమీద పండ్లు. బూమ్మీద పెరిగిన శెట్టు- శెట్టు మనుసుల కోసం ఇచ్చిన పండ్లు. ఈటికి యిలువ గట్టుడు నేర్చుకోండి."

సదువు. పుస్తకాలు ఫిరీగొస్తయని ఎడ్యూస్టర్ మానుబావుడు సల్లటి మాట జెప్పిండు. వోరీ పిలగా ఎండల నను జంపుతా పురా... ఆ.. ఆగో పిలగాడాస్తాండు. చేతులు నీళ్లకీసా. ఆహా... కొడుకు నీలైస్తాండు పానం నిలబెడ్తాండు. అబ్బ బెగాడు దిగిపాయె! రోనికార్తె దాటిపోబట్టి రోల్లు పలిగే ఎండ లాయె. రేపు, ఎల్లుండి పెరండ్లల్లకు పెంట జారగొట్టాలె. అటెనుక గుంటుక గొట్టుడు... ఇగ వాన శినుకు కోసం కప్ప తల్లి కప్ప తల్లి కడివెడు నీళ్లు... "గింత సేపారా పిల్లగా... జెప్పన నీళ్ల కీసీటియ్యి. ఏమన్న దిన్నవా ఆడ?"

"ఊహూ. బోరింగుకాడ శెల్లె, నేను కడుపు నిండ నీల్తా గినం. నేనిటు రాంగ గిరాకచ్చింది. ఆరూపాలకీల అడుగు తాండ్లు. అవ్వ ఏడ్రూపాలకు ఒప్పుకున్నది."

"సరే... గా వోటల్లకు బఓ. ఓ వోటల్ సేటూ! ఈ పిల గానికో డబల్ రొట్టి చాయ్ ఇయ్యి... పోరా పిల్లగా. ఆట్లనే రాంగుండం బస్సెప్పుడత్తదో నేటునడుగు."

ఇక పట్ట పట్టు తరాజు పట్టు. నీ బొంద తయారుగు న్నది. పర్యతమెక్కి పండ్లూడగొట్టుకున్నట్టాయె. మూడు కింటాళ్ల పండ్లు! పద్దెనిమిది నూర్ల రూపాలే! కిల కనీసం ఎని మిది రూపాలకమ్ముకోమన్నడు. అయిదారు నూర్లన్నా మిగులై యిత్రనాలకైనా అక్కరకొస్తయని ఆశపడితివి. నీ ఆశ అడి యాసా లంబాడోళ్ల రామరాసా. పీర్ మమ్మదన్నా! మంచి మాటే జెప్పివి గని ఈడ కటిక శేరు మింగవడిది.. సిన్యాలకు, శికార్లకు, సీరలకు, అంగీలకు నూర్లు వెయ్యిలు కర్చుబెడ్లరు గాని మన పండ్లకు మాత్రం దర పెడుతలేదు. ఎండల పడ చ్చిన మన గొడ్డు కట్టానికి మన్ను తప్ప ఏమిగిలెటట్టు లేదు.

పీర్ మహమ్మదన్న బాకి ఈ యేడు తీరెట్టులేదు. దెబ్బ

మీద దెబ్బ. ఇయ్యాల ఇప్పటికే రొండు దెబ్బలు... పెంచి కల్ పేటలో నాల్గొద్దుల కింద ఎన్కౌంటర్యిండట- ఆర్గురు అన్నలు, ఇద్దరు పోలీసులు కతమైండట. గస్తీ తిరిగే పోలీ సోళ్లు బండపి శీల శీల సోదా జేసిండ్రు. వాటమైన సది మామిడి పండ్లు ఏరుకున్నంత అమీన్సాబ్ ఇకపోరా అన్నడు. పరిమసన్ లేకుంటు టవున్న పండెట్టా అమ్ముతవని గీ టోను గేటుకాడి సోకిదార్లు దబాయించిరి- అద్దగంటసేపు సతాయించిరి- తలో మూడు పండ్లు గుంజుకునిరి- గంటసే పట్ల మాల అమ్ముకుని జల్లిన బైట పడుమని ఉక్తాయించిరి. ఎరుకలోడు గద పందిని అటకాయింది శిల్ల త్రోటి పొడిశినట్టు పొడిశిండ్రు... ఒకడు, ఇద్దరు, ముగ్గురు- ఈడ నాలుగో ఆకరుయేటు. గిలగిల కొట్టుకుని కింద పడ్డంక ఇక కమిరిచ్చి పోగులేసుకునుడే.

నాలు దోసిళ్లమన్ను కాళీ కీసాలో కాదు- నీ బొందమీద బోసుకో. అయ్యా ఇక దోసుకోండి శేయనుకనియ్యకు. సోపచ్చి అడ్డం గిట్ల పడేవు. నీల్తాగి సోయి దెచ్చుకో. ఇగ పట్టు తరాజు. గట్టిగ పట్టు" - ఇగ పోసుకోండి, సంచి బుట్టు."

"ఏంటియవ్వి.. ఓయ్ నిన్నే... మామిడి పండ్ల? ఏం దరకీస్తానవ్?"

రెడ్డచ్చె మొదలెట్టె.. ఈయన ఎనలో గంత దూరం నుంచే వోటల్ల కూకుండి అడుగుతాండు. తెల్ల కద్దరంగి, మెడల బంగారు గెలుసు, బంగారు రిమ్ముల నల్లటి కళ్ల డ్దాలు, నున్నగ గీక్కున్న పేడి మూతి... మళ్ళోపాలి వొర్రా ల్నేమో. బ్రుమరి.. ఇనచ్చిందా? ఆ... యిన్నడు. పాముచె వులే.

"అంత రేటా? ఈ యేడు సీజన్ల మామిడి పండ్లు మస్తుగొస్తున్నాయ్. ఐనా ఏం పండ్లవ్వి... సరే సరే- రేటు ఫిచ్చయింది గద. ఇక చిల్లర కిరికిరి ఎందుకు- పది రూపా యలకు కిలోన్నర ఇచ్చేస్తే ఐపాయె... వస్తున్నా.. జోకు."

ధూధ్?... కళ్లవ్దాలు దీసి కుడిశేత పట్టుకున్నడు. ఎడమ శేతుల గవేందో రంగు సోడ- లిమ్మానో, కోలనో... టవిలల్ల, సిన్యాలల్ల, రోడ్లపొంటు పెద్ద పెద్ద బోర్లుల మీద బొమ్మలేని చూపిస్తరు- అది తాక్కుంటు కుర్చుల కాలుమీద కాలేస్తుని కూకుండి... వానికెదురుంగ ఉన్నోడు జర్తాపాన్ ఉంచి సీస అందుకుంటు తలకాయూపుకుంటు...

అసలా కీసలేమున్నది? శక్కర నీళ్లకింద రంగు కలిపి గ్యాసు ఎక్కిస్తరు గావచ్చు. తాగేటప్పుడు మాత్రంమే సల్లగ తియ్యగుంటది. అది ఈత కల్లు యిలువ జేస్తదా? సల్ల యిలువ జేస్తదా? దూప ఆరుస్తదా? దాన్ని కన్న బింకెడు బుడ్డు కల్లు నయ్యం... ధూధ్!

పడెయ్యి. కింద పడెయ్యి తరాజు. ఇది రాజ్జెం గాదు- అడివి. ఈళ్లు మనుసులుగాదు- మెకాలు. ఊళ్ల పొంటి తిరిగి ఈ పండ్లను ఇంకా అగ్గునకిచ్చినా పర్యాలేదు- అళ్లు తల్చుకుంటరు. "లేదా పిల్లగా లే. పండ్లు గంపల్లకెత్తు..."

"ఏమైందయ్యా నీకు? తరాజు ముడిచి లేచి పోతు న్నావ్?"

యేగిరం ఇక్కణ్ణుంచెళ్ళిపోవాలె- "ఓ సదువుకున్న సార్లు! మీరు తాగే గా రంగు సోడా- సూడ సక్కటి సల్లటి కీసా- కరీదెంత? పది రూపాలు! ఇవ్వి ఏంటియో ఎరి కేనా.... శెట్టుమీద పండ్లు. బూమ్మీద పెరిగిన శెట్టు- శెట్టు మనుసుల కోసం ఇచ్చిన పండ్లు. ఈటికి యిలువ గట్టుడు నేర్చుకోండి."

ఊళ్లల్ల దిరిగి అమ్ముకునే ఓపిక లేకపోతే పండ్లను గుండారం వాగుల పారబోసి పో. పందులు, గాడుదులు తిని ఆకలి తీర్చుకుంటాయి. ఎద్దు పుండు పొడుసుకు తినే కాకుల పాలైతే జెయ్యకు. పా, ఇక్కణ్ణుంచి.

